

✓
**خشونت رژیم
 صهیونیستی و
 بیداری هویت
 فلسطینی» در
 سرزمین‌های
 اشغالی و کرانه
 باختری و امکان
 سرایت آن به
 کشورهای همسایه
 به ویژه اردن که
 ۶۰ درصد جمعیت
 آن را فلسطینیان
 تشکیل می‌دهند،
 امکان بروز ناآرامی
 و حتی انتفاضه
 سوم را ممکن
 می‌سازد**

مواجهه شود و عملاً از طوفان الاقصی به این سو، نگاه ویژه‌ای به نوار غزه و تحولات آن داشته باشند.

از سوی دیگر، یکی از اصلی‌ترین راهبرد تبلیغاتی رژیم صهیونیستی برای جلب نظر جوامع یهودی، این بوده که «اسرائیل، امن‌ترین مکان برای یهودیان است»، درحالی که با تحولات رخ داده و کشته شدن شمار بسیار زیادی از یهودیان، چنین ادعایی زیر سؤال رفته و عملاً «اسرائیل به ناامن‌ترین جا برای یهودیان تبدیل شده است». بر همین اساس، طبق اطلاعات اداره مهاجرت اسرائیل، نیم‌میلیون صهیونیست از ۷ اکتبر این رژیم را ترک کرده و بازنگشته‌اند. (Saba, xvx3) این مسئله برای رژیم صهیونیستی که خواهان پذیرش یهودیان و ممانعت از مهاجرت معکوس آنان است، چالش‌های بی‌شماری از بُعد جمعیتی به وجود خواهد آورد و ادراک تهدید رهبران اسرائیل از به هم خوردن نسبت جمعیتی که از آن به «بمب ساعتی» نام می‌برند را تشدید خواهد کرد. در این میان، آواره شدن عده زیادی در جنوب و شمال فلسطین اشغالی و همچنین ناتوانی دولت رژیم صهیونیستی در رفع آن، منجر به «بحران اعتماد» در این رژیم شده است. (Kershner, xvx3)

پیامد دیگر عملیات طوفان الاقصی معطوف به روندهای سیاسی و حزبی این رژیم است. بی‌شک شرایط جنگی و جو روانی کنونی، از پرداختن به مباحثی همچون «متهمان چه کسانی هستند؟» ممانعت می‌ورزد، اما ممکن است که پس از فروکش کردن تحولات، چنین مباحثی به موضوعی داغ در رژیم صهیونیستی تبدیل شود. چنین شرایطی در جنگ یوم کیپور (۱۹۷۳) نیز مطرح شد و «کمیسون آگرنات» برای بررسی ناکامی‌های نیروهای دفاعی رژیم صهیونیستی در

جنگ یوم کیپور تشکیل شد که در نهایت منجر به برکناری چهار افسر ارشد، از جمله رئیس امان (سرویس اطلاعات نظامی اسرائیل)، استعفای دولت «گلدا مائیر» و اعتراضات گسترده شد. چنین مسئله‌ای می‌تواند برای نتانیاهو و رهبران نظامی و امنیتی رژیم صهیونیستی نیز رخ دهد و عملاً منجر به تنش‌های درونی شود.

«دالیا شیندلین» تحلیلگر یهودی و ساکن سرزمین‌های اشغالی در مقاله‌ای استدلال می‌کند اجتماع یهودیان در سرزمین‌های اشغالی، «در هنگام جنگ پشت رهبران‌شان را خالی می‌کنند»، دارای سابقه دیرینه است و به سقوط گلدامایر پس از یوم کیپور در ۱۹۷۳، سقوط ایهود باراک پس از انتفاضه دوم در ۲۰۰۰ و سقوط ایهود اولمرت پس از شکست از حزب‌الله در جنگ ۳۳ روزه اشاره می‌کند. (Scheidl in, xvx3) با توجه به نظرسنجی‌های صورت گرفته، اکثریت صهیونیست‌ها معتقدند نتانیاهو مقصر این شکست بوده و بیش از نیمی از آن‌ها (۵۶ درصد) خواهان استعفای نتانیاهو هستند. بر اساس دیگر نظرسنجی‌ها محبوبیت حزب نتانیاهو (لیکود) به شدت پایین آمده و از ۳۲ کرسی به ۱۹ کرسی تنزل پیدا کرده است. طبق یک نظرسنجی دیگر، تنها ۲۱ درصد از پاسخ‌دهندگان معتقدند نتانیاهو باید پس از جنگ به‌عنوان نخست‌وزیر باقی بماند. به سخن دیگر، تا چند سال پیش، به واسطه محبوبیت نتانیاهو در سرزمین‌های اشغالی از او به «آقای امنیت» و «آقای اقتصاد» نام می‌بردند، اما به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، عملیات طوفان الاقصی آغازی بر پایان نتانیاهو و حزب لیکود خواهد بود و عملاً او را از صحنه سیاست همچون دیگر رهبران رژیم صهیونیستی مثل موشه دایان و شارون حذف خواهد کرد. (Leifer, xvx3)